

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Grønlandsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. marts 2024
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2024-02097
Dok.: 3159069

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Grønlandsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland (L 97)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland (Initiativer mod digitale krænkelser, herunder forbud mod grooming, sidestilling af samleje med barn med voldtægt, tilsnigelse af samleje, religiøse lederes udnyttelse af religiøs afhængighed med henblik på at skaffe sig samleje m.v.) (L 97), som Folketingets Grønlandsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. februar 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kenneth Fredslund Petersen (DD).

Peter Hummelgaard

/

Marie Mølsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Grønlandsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland (L 97):

”Har ministeren overvejet, om strafferammerne for de forbrydelser, lovforslaget omhandler, burde hæves til dansk niveau og vil ministeren forklare det nærmere, hvis det ikke indgår i ministerens overvejelser?”

Svar:

1. Kriminalloven i Grønland adskiller sig på flere punkter fra den danske straffelov. Blandt andet omtales straf ikke i kriminalloven, ligesom loven ikke indeholder strafferammer. Kriminalloven indeholder i stedet en række foranstaltninger, som retten kan anvende i den enkelte sag.

Baggrunden for denne forskel er, at kriminalloven i høj grad bygger på det såkaldte gerningsmandsprincip, jf. den Grønlandske Retsvæsenkommissions betænkning nr. 1442/2004 om det grønlandske retsvæsen (herefter Retsvæsenkommissionens betænkning), bind I, side 121 ff. Dette indebærer, at retten ved valget af foranstaltning i vid udstrækning skal tage hensyn til den enkelte gerningspersons personlige og sociale forhold, herunder hvad der må antages at ville kunne afholde vedkommende fra at begå ny kriminalitet, jf. kriminallovens § 121, stk. 1, nr. 2. Der skal imidlertid også tages hensyn til gerningens beskaffenhed og samfundets interesse i at modvirke kriminalitet af den pågældende art, jf. kriminallovens § 121, stk. 1, nr. 1.

Justitsministeriet regulerer derfor generelt ikke spørgsmålet om konkrete foranstaltningsniveauer i forbindelse med ændringer af kriminalloven.

Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet har udformet lovforslaget efter ønske fra Naalakkersuisut, og at Naalakkersuisut i den forbindelse ikke er kommet med et ønske svarende til det, som spørgeren foreslår. En eventuel udvidelse af lovforslaget vil skulle forelægges Grønlands Selvstyre, hvilket vil indebære, at lovforslagets behandling ikke kan fortsætte i Folketinget, før der foreligger en ny udtalelse fra Grønlands Selvstyre.

2. Det bemærkes i forlængelse heraf, at Naalakkersuisut har anmodet Justitsministeriet om, at kriminallovens maksimum for tidsbestemt

anstaltsanbringelse forhøjes fra 10 år til 16 år med henblik på at give domstolene mulighed for at forhøje foranstaltningerne for de alvorligste personfarlige forbrydelser. Der er på den baggrund igangsat et særskilt arbejde i ministeriet med henblik på at imødekomme Naalakkersuisuts ønske herom.